

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak:
 helyben, egy postán küldve:
 évi 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 —
 Negyedévre . . . 2 — 50
 Egy hónap . . . 1 —
 Egy év 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főútr 1828. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Felföldi K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban (Főútr 1828. sz. alatt.)

Hirdetési díj:
 Nagy hasábjos felirat 5 kr. Nagyjából terjedelmű a többnapos hirdetések alkalmi feliratok áron vételekkel fel. Bélyeg díj minden külön bejelölésért 50 kr.

Hirdetést vagy feliratot meg kell adni az újság sora 50 kr. alatt.

Nyilvántartási díj minden felirat sora 50 krajczár.

Hirdetéseket felvételre a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. Főútr 1828. sz. alatt.)

Készítők nem adnak visszatérítést.

A hadgyakorlatok áldozatai.

Debreczen, szept. 9.

Háromszáz katona kidőlt a fehérmegyei hadgyakorlatok fáradalmaiban. Háromszáz edzett életerős magyar bakagyerek összesorokadt a kimerültségtől s kidőlt a glédából az országot porába, árkába.

Orvosi segélyt nem adtak nekik, ott heverték élen-szomjan, elcsigázva, a hol az erejük fölmondta a szolgálatot. Irgalmas emberek nyújtottak nekik segélyt, a feljebbvalók jókegyelméből elpusztulhattak volna rakásra, valamennyien.

Igy mondja el ezt egy helyszíni tudósítás.

Az a tudósítás azt is mondja, hogy az a háromszáz ember mértőfödeket gyalogolt pihenés nélkül, az a háromszáz ember hegyeket mászott pihenés nélkül, az a háromszáz ember ez idő alatt sem inni, sem enni nem kapott.

Az a tudósítás elmondja, hogy minden embertelen strapációk után a sereget eldefilírozatták a hadtestparancsnok ur elött.

Ilyenkor kiegyenesedik a bakagyerek, mint a szálfá, megfeszül minden izma s félrevágott fejfelügy néz a hadtestparancsnok urra, mint egy mennyei hatalmasságra.

Szép, szép dolog ez mindenesetre, hanem egy agyoncsigázott, kimerült, elpettyhűdt sereggel ilyen fárasztó műveleteket végezni embertelenség, nem humánus dolog s nagy lelkiösmeretlenségre vall.

Ez a diszolvonulás a végletekig kifárasztott seregéből háromszáz áldozatot követelt. Egymásután dőttek ki a glédából, mely fölött a hadtestparancsnok ur argus szemekkel tartott szemlét.

A hadtestparancsnok urnak azonban nem szabad meglátni, hogy ritkul a gléda. Parancsként van kiadva, hogy az elhulltakat félre kell rugni az utból, az utszélre, vagy az árokba akár.

Hát ne szakadjon meg a szíve an-

nak a jólelkű magyar bakafutnak, mikor a kenyeres pajtásának beteg testét kell poros csizmával megrugdosnia?

A hadtestparancsnok ur a díszmorsot összefont karokkal nézi végig, azután melegegetten veregeti meg a tiszt urak vállait. Az utszélén, az árokban nyöszörgő katona rábizvák a jó Isten kegyelmére. Ha lábra állanak, vánszorogjanak haza, ha nem, ugy se baj, ugy is jó.

A fő az, hogy a hadtestparancsnok ur ne tudjon semmiről-semmit s a tiszturak zavartalanul pihenjenek babáiraikon.

Igy történt meg mindez a fehérmegyei hadgyakorlatokon, a mint erről megbízható tudósítások beszélnek.

A közvélemény, a társadalom fölháborodik ezen az embertelenségen s orvoslását sürgeti az elfajult katonai önkényeskedésnek.

Föllázad minden nemesebb érzésünk ezeken a durva és erőszakolt kegyetlenkedéseken, melyek a katonai hatalmasságok urhatnáságait tükrözik vissza.

Nem azért szüli az a magyar anya a fiát, hogy ifjú kora delén munkaképtelenné, betegé tegye a szigorú bánásmód, a dresszura és a katonai önkény.

Hat hogy kívánhatják ezektől azt, hogy válságos időben lelkesedéssel, teit erővel fogjon kardot a haza védelmére.

A hadgyakorlatok áldozatai szomorú bizonyítékai annak, hogy katonáknál alapos rendszabályokat és reformokat kell teljesíteni mielőbb.

Ez a rendszer jelenlegi elhatalmasodásában főnn nem állhat, azon segíteni, j vitani kell s ezt ösmerje egyik legelső kötelességének a törvényhozás.

kerület országos képviselője Szinay Gyula jelenlétében tartott közgyűlésében nagy lelkesedéssel elhatározta fölemelni szavát az országos függetlenségi és 48-as pártkör egyesülése érdekében. Elhatározta hogy ez irányban a pártkör mindkét árnyalatához föl ír, és hogy föliratát pártolási végett mindenik függetlenségi kerületnek megküldi.

A nagyfontosságú párthatározatot és az igen figyelemre méltó feliratot az alábbiakban közöljük.

Kivonat

A hajdú-böszörményi országgyűlési képviselő-választó függetlenségi és 48-as partjának 1895. szeptember hó 8-ik napján H-Böszörményben tartott rendkívüli közgyűlése jegyzőkönyvéből.

Id. U z o n y: Péter pártelnök előterjeszti, hogy a közhaj parancsának engedett, a mikor e jelen közgyűlést egybehívta abból a célból, hogy a hajdú-böszörményi országgyűlési képviselő-választó kerület függetlenségi és 48-as partja, az országos függetlenségi és 48-as párt kebelében dülő visszavonás megszüntetése érdekében, vezéreltetve a párt iránt tartozó hűségrel, emelje föl szavát, figyelmeztessen a veszedelemre, — mit a szakadás méhében hord, — mig nem késő s szerény erővel bár, de önzetlen indulattal, s lángoló hazafisággal tegye meg a béke helyreállítását szemponyjából, mit tenni hatalmában áll. — Indítványozza, hogy a közgyűlés keresse meg feliratban az országos függetlenségi és 48-as párt mindkét árnyalatát, rámutatva a legfőbb okokra, rá arra a demoralizáló hatásra, a mely egyes választó kerületben már is nyilvánul s mely ha elharapódik, a párt végromlására vezethet, kérje föl a párt-árnyalatokat az egyesülés minél előbb keresztülvitelére; indítványozza, hogy hasonló értelmű feliratok küldésére, illetőleg feliratokunk pártolására keressük meg az ország minden függetlenségi kerületét, végül a felirat tervezetét bemutatván, kéri annak felolvasatását.

Beható eszmecsere s a felirat terv ezetének felolvasása után a közgyűlés nagy lelkesedéssel és egyhangulag elhatározta, hogy elnökének id. U z o n y: Péternek előterjesztését és egészében magáévá tevén az elnök által tett indítványt, az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt mindkét árnyalatát, a pártkörök elnökei: J u s t h Gyula és B a r t h a Miklós képviselő urak útján fölkéri, hogy a pártgyűlést, minden megfelelő mód megadá-

— Meg vagyok győződve, hogyha fölvenné a ruhám, hat ez neked szeppelem. Te még olyan kis csirke vagy.

Örzsikét, más néven Pöszit, valójában sértette az ilyen nyilatkozat. Akkor meg plane fölháborodott az egész valója, a mikor Aranka így fordult hozzá:

— Te Pöszit, kis Pöszit, tudod, mi az újság? Az idén engem már elvisz a mama a Katalin-bátra, amely alkalommal új froulroukat kapok. Gondolom, kitűnően fogok mutatni. Téged még nem látunk meg a gavalloerok.

Aránaknak most már csak a külső valóját kell röviden elmagyarázni.

Fekete szemű, fekete haju, könnyed, sugár leány, kissé halvány arccal, impozantor módra szaladozó gödröcskével a vékony metszésű ajkai mögött.

Annyira fiatal, hogy legutóbb e kérdés fölött töprengett el egy hosszú délután: voltaképp miért is nem lehet egyszerre zongorázni és keringőzni sechschrittbe?

E kérdést gyakorlati uton is megakarta oldani. De nem sikerült, a min módfelelt felbosszankodott s elh tározta, hogy megtanul füttyölni s ugy keringőzteti meg az apuskája nagy esőrnőjét.

Palczner Árpád.

Pártgyűlés.

Hálára, elősmerésre méltó munkát végzett H-Böszörmény város, illetőleg a hajdúböszörményi országgyűlési képviselő választó kerület függetlenségi és 48-as partja azzal, hogy tegnap a

— A Józsi vagyok.
 — Józsi?
 — A Pákozdi József, festő.
 Örzsikének egyszerre fölszáradtak a könyvei és csillogó szemekkel tekintett a fiatal festőre. A mama keresgélte az emlékezetében. Pöszit közbe szolt egy kérdéssel:
 — Maga Pákozdi József, a »Madridban élő nagy hazánkfia«, a ki lefőstötöte Rozalinda herczegnőt?
 — Ugyanaz.
 — Hát akkor a Hannel Oszkár bácsi fia?
 — Az.
 — Hiszen akkor...
 — Pöszit lehajtotta a szőke fejét a balvállára és diadalmasan tekintett Arankára s érthető czélzással tette föl a kérdést:
 — Sokat megfordultál a spanyol infáns udvaránál?
 Tudta ugyan, hogy nem volt joga tegeződni; de le akarta sújtani Arankát s ezért említette a spanyol udvart is, ahol az ő udvariója sokszor megfordult.

III.

Biz az hamarosan megtörtént, hogy Örzsike a nagy sietségben leszakította a szalon ajtó függönyét s úgy rohant be Arankához.

Örzsikének a mellén volt a gyönyörűsége gardénia csokor, — (aminőt az ös-szes első évi jogások sem képesek megvásárolni).

A kezében pedig volt egy vékony falapocskó. Ezen a falapocskán megfőstve az ő, a Pöszit arcmása, olyan elevenen, mintha élne s olyan lelkesült művészettel, amelyért kincseket szoktak szórni a spanyol udvarnál.

Ezt a képet oda tartotta Aranka elé:
 — Látod?
 — Látom.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Erzsike nyilatkozik.

I.

Meltóztassék elképzelni egy 16 esztendő szőzke babát, mosolygó kek szemekkel, lenszőzke hajjal, amelyet a papa kívánságára minden bunczotka nélkül köteles egész simára fésűlten s hosszú két farkocsban leeresztve viselni, ahogy ez magyar lányoknak illik. Azután meltóztassék elképzelni egy egészséges, üde arczot, csattanóan piros ajkakkal, a melyek mögül állandóan kinevet két, csillogóan fehér fogor. Végül tessék még elképzelni: két kerek vállat, leányosan hajlékony termetet s mindezekhez friss, akaratos, gyorsan hevülő kedélyt: s ha ezt mind meltóztatott elképzelni, akkor előttünk áll ő.

Ez Erzsike, a kis Erzsike.

Valamint még kifeledektem, hogy a kis Erzsike, a valóágos Örzsike legyen: azt a három-négy parányi himlőhelyet a bal halántékán, a melyeket művésziileg el lehetne rejteni, ha a papa olyan konokul nem ragaszkodnék a magyaros, sima fésűködés módzataihoz.

Örzsikének a papuska eme konoksága sok keservesen megsiralott perczeket okozott. De nem lehetett rajta segíteni. A papuska katona, huszárörnagys s azt mondja:

— A mi ordré, az ordré.

Van az Örzsikének egy barátinje: Aranka, a ki egy félfelet nagyobb, ám azért egy felesztendővel fiatalabb nála.

Ezt a magasabb voltat Aranka arra szokta fölhasználni, hogy igen élesen érezhető fenbátósággal tekint Örzsike s nem mulaszt el egyetlen kedvező alkalmat sem arra, hogy egyen nyilatkozzék.

— Meg vagyok győződve, hogyha fölvenné a ruhám, hat ez neked szeppelem. Te még olyan kis csirke vagy.

Örzsikét, más néven Pöszit, valójában sértette az ilyen nyilatkozat. Akkor meg plane fölháborodott az egész valója, a mikor Aranka így fordult hozzá:

— Te Pöszit, kis Pöszit, tudod, mi az újság? Az idén engem már elvisz a mama a Katalin-bátra, amely alkalommal új froulroukat kapok. Gondolom, kitűnően fogok mutatni. Téged még nem látunk meg a gavalloerok.

Aránaknak most már csak a külső valóját kell röviden elmagyarázni.

Fekete szemű, fekete haju, könnyed, sugár leány, kissé halvány arccal, impozantor módra szaladozó gödröcskével a vékony metszésű ajkai mögött.

Annyira fiatal, hogy legutóbb e kérdés fölött töprengett el egy hosszú délután: voltaképp miért is nem lehet egyszerre zongorázni és keringőzni sechschrittbe?

E kérdést gyakorlati uton is megakarta oldani. De nem sikerült, a min módfelelt felbosszankodott s elh tározta, hogy megtanul füttyölni s ugy keringőzteti meg az apuskája nagy esőrnőjét.

II.

Képzeltetni, hogy Örzsike és Aranka közt élénk vetélkedés fejlődött ki minden téren, annál is inkább, mert egy folyosón laktak a tiszt pavillonban.

Es bizony sok mindenre emlékeztették egymást, a mire egyikük sem volt kíváncsi. Csupán arról az egyről hallgattak mélysegesen, hogy a mult esztendő júniusában még néhány hdnagy ur jelen volt a tornavizsgájakon is.

Ennek az elhallgatására esküt tettek. — Első szerelmük boldogságára fogadkoztak. És ilyenkor mindig eszükbe jutott a hitoktató ur,

sával vigyék keresztül; juttassák megoldásra a nagyfontosságú, a függetlenségi párt létező-keivel kapcsolatban álló hazafias feladatot mielőtt a visszavonás magukban a választókerületekben is orvosolhatatlanul elharapódznék.

Elhatározta a közgyűlés azt is hogy a pártkörökhöz intézett fölterjesztését az ország valamennyi függetlenségi és 48-as képviselő választó kerületének megküldi, megkeresvén a testvérkerületeket az iránt, hogy fölterjesztésüket magokévé tenni és az országos pártköröket hasonló szellemű fölterjesztésekkel sürgetőleg, lehetőleg még szeptember folyamán megkeresni, illetőleg felterjesztésüket pártolni sziveskedjenek.

Közgyűlésünk országgyűlési képviselőket S z i n a y Gyula urat bizza meg s kéri föl arra, hogy eme megkereséseket a testvér függetlenségi kerületekkel azok országos képviselői útján közölje.

A pártelnöke pedig megbizatik, hogy a fölterjesztésnek megfelelő számú példányban kinyomatásáról gondoskodják s azt a párt tagjai közt osztassa szét.

Végül a közgyűlés köszönetét fejezi ki országgyűlési képviselő S z i n a y Gyula irán-nyában megjelenéséért és közremunkálkodásáért.

Kiadta:

Kovács Sándor
jegyző.

Felirat.

Nagyságos Elnök úr!

Mély bánattal vettük annak idején a hirt, mely az orsz. függetlenségi és 48-as párt választókerületéről érkezett hozzánk.

Hajdú-böszörmény város független érzelmű polgársága a politiai küzdelmek viharáiban diadalmasan állotta meg helyét mindenha.

Környezett bennünket erőszak, árulás, nyomás, csabítás, felkapott hamis jelszavakkal ámitás s a megpróbáltatások minden neme: de mi szükség ezeket elmondani. — elég multunkra a Hajdúág 300 éves multjára mutatni, hogy a volt szabad Hajdu Kerület vezérvárosának Hajdu Böszörménynek népe B o c s k a y n e m z e t e, nem irt, nem ir, nem irhat zászlójára jelszót mást csak a Haza függetlenségét.

Mi, kiknek ősei a szabadsáért harcolva jegyezték be nevüket a magyar történelem könyvébe, s adtak nekünk n e v e t! nem ösmerhettük, nem tanulhattuk meg a szót: »m e g a l k u v a s.«

Ez a nép, e lét jogát a Haza szabadsá-ért folytatott véres küzdelmekkel kivívott

— A Józsi vagyok.
 — Józsi?
 — A Pákozdi József, festő.
 Örzsikének egyszerre fölszáradtak a könyvei és csillogó szemekkel tekintett a fiatal festőre. A mama keresgélte az emlékezetében. Pöszit közbe szolt egy kérdéssel:
 — Maga Pákozdi József, a »Madridban élő nagy hazánkfia«, a ki lefőstötöte Rozalinda herczegnőt?
 — Ugyanaz.
 — Hát akkor a Hannel Oszkár bácsi fia?
 — Az.
 — Hiszen akkor...
 — Pöszit lehajtotta a szőke fejét a balvállára és diadalmasan tekintett Arankára s érthető czélzással tette föl a kérdést:
 — Sokat megfordultál a spanyol infáns udvaránál?
 Tudta ugyan, hogy nem volt joga tegeződni; de le akarta sújtani Arankát s ezért említette a spanyol udvart is, ahol az ő udvariója sokszor megfordult.

III.

Biz az hamarosan megtörtént, hogy Örzsike a nagy sietségben leszakította a szalon ajtó függönyét s úgy rohant be Arankához.

Örzsikének a mellén volt a gyönyörűsége gardénia csokor, — (aminőt az ös-szes első évi jogások sem képesek megvásárolni).

A kezében pedig volt egy vékony falapocskó. Ezen a falapocskán megfőstve az ő, a Pöszit arcmása, olyan elevenen, mintha élne s olyan lelkesült művészettel, amelyért kincseket szoktak szórni a spanyol udvarnál.

Ezt a képet oda tartotta Aranka elé:
 — Látod?
 — Látom.

— Meg vagyok győződve, hogyha fölvenné a ruhám, hat ez neked szeppelem. Te még olyan kis csirke vagy.

Örzsikét, más néven Pöszit, valójában sértette az ilyen nyilatkozat. Akkor meg plane fölháborodott az egész valója, a mikor Aranka így fordult hozzá:

— Te Pöszit, kis Pöszit, tudod, mi az újság? Az idén engem már elvisz a mama a Katalin-bátra, amely alkalommal új froulroukat kapok. Gondolom, kitűnően fogok mutatni. Téged még nem látunk meg a gavalloerok.

Aránaknak most már csak a külső valóját kell röviden elmagyarázni.

Fekete szemű, fekete haju, könnyed, sugár leány, kissé halvány arccal, impozantor módra szaladozó gödröcskével a vékony metszésű ajkai mögött.

Annyira fiatal, hogy legutóbb e kérdés fölött töprengett el egy hosszú délután: voltaképp miért is nem lehet egyszerre zongorázni és keringőzni sechschrittbe?

E kérdést gyakorlati uton is megakarta oldani. De nem sikerült, a min módfelelt felbosszankodott s elh tározta, hogy megtanul füttyölni s ugy keringőzteti meg az apuskája nagy esőrnőjét.

II.

Képzeltetni, hogy Örzsike és Aranka közt élénk vetélkedés fejlődött ki minden téren, annál is inkább, mert egy folyosón laktak a tiszt pavillonban.

Es bizony sok mindenre emlékeztették egymást, a mire egyikük sem volt kíváncsi. Csupán arról az egyről hallgattak mélysegesen, hogy a mult esztendő júniusában még néhány hdnagy ur jelen volt a tornavizsgájakon is.

Ennek az elhallgatására esküt tettek. — Első szerelmük boldogságára fogadkoztak. És ilyenkor mindig eszükbe jutott a hitoktató ur,

— A Józsi vagyok.
 — Józsi?
 — A Pákozdi József, festő.
 Örzsikének egyszerre fölszáradtak a könyvei és csillogó szemekkel tekintett a fiatal festőre. A mama keresgélte az emlékezetében. Pöszit közbe szolt egy kérdéssel:
 — Maga Pákozdi József, a »Madridban élő nagy hazánkfia«, a ki lefőstötöte Rozalinda herczegnőt?
 — Ugyanaz.
 — Hát akkor a Hannel Oszkár bácsi fia?
 — Az.
 — Hiszen akkor...
 — Pöszit lehajtotta a szőke fejét a balvállára és diadalmasan tekintett Arankára s érthető czélzással tette föl a kérdést:
 — Sokat megfordultál a spanyol infáns udvaránál?
 Tudta ugyan, hogy nem volt joga tegeződni; de le akarta sújtani Arankát s ezért említette a spanyol udvart is, ahol az ő udvariója sokszor megfordult.

III.

Biz az hamarosan megtörtént, hogy Örzsike a nagy sietségben leszakította a szalon ajtó függönyét s úgy rohant be Arankához.

Örzsikének a mellén volt a gyönyörűsége gardénia csokor, — (aminőt az ös-szes első évi jogások sem képesek megvásárolni).

A kezében pedig volt egy vékony falapocskó. Ezen a falapocskán megfőstve az ő, a Pöszit arcmása, olyan elevenen, mintha élne s olyan lelkesült művészettel, amelyért kincseket szoktak szórni a spanyol udvarnál.

Ezt a képet oda tartotta Aranka elé:
 — Látod?
 — Látom.

— Meg vagyok győződve, hogyha fölvenné a ruhám, hat ez neked szeppelem. Te még olyan kis csirke vagy.

Örzsikét, más néven Pöszit, valójában sértette az ilyen nyilatkozat. Akkor meg plane fölháborodott az egész valója, a mikor Aranka így fordult hozzá:

— Te Pöszit, kis Pöszit, tudod, mi az újság? Az idén engem már elvisz a mama a Katalin-bátra, amely alkalommal új froulroukat kapok. Gondolom, kitűnően fogok mutatni. Téged még nem látunk meg a gavalloerok.

Aránaknak most már csak a külső valóját kell röviden elmagyarázni.

Fekete szemű, fekete haju, könnyed, sugár leány, kissé halvány arccal, impozantor módra szaladozó gödröcskével a vékony metszésű ajkai mögött.

Annyira fiatal, hogy legutóbb e kérdés fölött töprengett el egy hosszú délután: voltaképp miért is nem lehet egyszerre zongorázni és keringőzni sechschrittbe?

E kérdést gyakorlati uton is megakarta oldani. De nem sikerült, a min módfelelt felbosszankodott s elh tározta, hogy megtanul füttyölni s ugy keringőzteti meg az apuskája nagy esőrnőjét.

II.

Képzeltetni, hogy Örzsike és Aranka közt élénk vetélkedés fejlődött ki minden téren, annál is inkább, mert egy folyosón laktak a tiszt pavillonban.

Es bizony sok mindenre emlékeztették egymást, a mire egyikük sem volt kíváncsi. Csupán arról az egyről hallgattak mélysegesen, hogy a mult esztendő júniusában még néhány hdnagy ur jelen volt a tornavizsgájakon is.

Ennek az elhallgatására esküt tettek. — Első szerelmük boldogságára fogadkoztak. És ilyenkor mindig eszükbe jutott a hitoktató ur,

— A Józsi vagyok.
 — Józsi?
 — A Pákozdi József, festő.
 Örzsikének egyszerre fölszáradtak a könyvei és csillogó szemekkel tekintett a fiatal festőre. A mama keresgélte az emlékezetében. Pöszit közbe szolt egy kérdéssel:
 — Maga Pákozdi József, a »Madridban élő nagy hazánkfia«, a ki lefőstötöte Rozalinda herczegnőt?
 — Ugyanaz.
 — Hát akkor a Hannel Oszkár bácsi fia?
 — Az.
 — Hiszen akkor...
 — Pöszit lehajtotta a szőke fejét a balvállára és diadalmasan tekintett Arankára s érthető czélzással tette föl a kérdést:
 — Sokat megfordultál a spanyol infáns udvaránál?
 Tudta ugyan, hogy nem volt joga tegeződni; de le akarta sújtani Arankát s ezért említette a spanyol udvart is, ahol az ő udvariója sokszor megfordult.

III.

Biz az hamarosan megtörtént, hogy Örzsike a nagy sietségben leszakította a szalon ajtó függönyét s úgy rohant be Arankához.

Örzsikének a mellén volt a gyönyörűsége gardénia csokor, — (aminőt az ös-szes első évi jogások sem képesek megvásárolni).

A kezében pedig volt egy vékony falapocskó. Ezen a falapocskán megfőstve az ő, a Pöszit arcmása, olyan elevenen, mintha élne s olyan lelkesült művészettel, amelyért kincseket szoktak szórni a spanyol udvarnál.

Ezt a képet oda tartotta Aranka elé:
 — Látod?
 — Látom.

szép pénz fizetés mellett
 által eszközöltetnek.
 CO. RESZVÉNYTÁRSASÁG
 (NGER G.)
 mann-palota.

zett
 sjáték

sztyáru nyeremények.
 95. december 6—14-ig.

korona	korona
100000	600000
40000	400000
20000	200000
10000	100000
5000	50000
2000	40000
1500	30000
1000	40000
800	80000
600	162000
200	200000
100	200000
nyeremény és juttalom	4332000

nyes) SORSJEGYEK ÁRAI:
 teljes sorsjegy.
 korona.
 eken kaphatók.
 azgatóság.

JÁTÉK
 egy.
 egy jutalommal.
 rtékben

ONNA
 pesten.

rona.
 4. — korona.
 a második osztályra vonatkozó

DAPEST,
 rsvita-tér 3.
 en 10 fillért, ajánlott levelekért

nép, Bocskay népe kiált föl Önök höz
elvéink letéményeseihez: **egyesüljünk!**

Igen! mert ez a nép a párt szakadásban
az ő legdrágább kincsének a szabadságnak a
függetlenségi törekvének látja ádáz ellenségét.

Megfigyelve és aggodva rég észleljük mi
az egyenletlenkedést, mely az országos párt
munka erejét zsbabasztja, emésztí s melynek
első heves kitörését 1893 Május hava hozta meg.

Es a mily lelkes öröme fokozódta ér-
zelmeinek valahányszor hivatása magaslatán
láttuk az ellenzékét, a mily lelkesedve nyuj-
tottuk felje hazafias előismerésünk koszoruját
a mikor a jelen országgyűlés kezdetén fölsil-
lanni láttuk soráiban a pezsgő, igaz ellenzék
szellemet vagy a mtdón a közel múltban az
államosítási és a véderő vitában láttuk harcát
Herkulesi erővel harcolni meg: ép oly nagy,
ép oly igaz, ép oly hazafias bánat és aggodá-
lom szállta meg lelkünket valahányszor a
visszavonás kísértő rémlet pillantott meg so-
raikban.

Mikor **Kossuth Lajos** meghalt, mikor meg-
mérhetetlen gyászunk a föld poráig suttott
bennünket, keservünk mély gyászán egy re-
mény sugár csillant csupán át: arra gondolt
hazafias lelkünk, hogy e nagy csapásnak min-
dent megrázó ereje mint tűz az érczet, meg-
acélozza a pártban az összetartozásnak erejét,
hatni fog a rémületet gerjesztő veszedelem
összetartásra ösztönző erejével.

Csalódtunk.
Es családunk annál keservebb volt,
mert hiszen azt vártuk várta az egész ország
hogy az összetartásra ébredt ellenzéknek éb-
redése egy hatalmas megnyitkozás lesz:
elég tétel a fölhaborodott nem-
zetnek elégtétel kormányunk ellenében a
Kossuth gyászban a tanusított hazafiat-
lan magatartásért.

Ugy látszik a vizsaly tüzte már ekkor
nagy lánggal égett a párt kebelében.

Mikor azután megtrni láttuk honába
azt, a ki az Ő véreből való vér, a reménynek
egy sugara csillant föl újra lelkünkben; bi-
zonyosnak mondott a párt egység helyre ál-
lítását.

Csalódtunk.
Es családunk annál keservebb, mert
ime a belviszaly tüze nem hogy ki nem alu-
dott, de vulkánikus erővel tört ki; két részre
dobta a pártot, két egymással szemben álló
táborba osztotta, kiknek hűségére bízott el-
veinket, hogy zárt sorokban, hogy karöltve
munkálják annak diadalát.

De a szenvedély tüzenek ki kell aludni,
a visszavonást, nemzetünk ez örök élő átkát
a hazafias aggódo bölcsességnek kell fölvetni.
A pártszakadás országos veszedelmet hord
méheben.

Mint dúló csatának szinterén hull szagra
a keselyűjelennek meg kerületeinkben, a pré-
dára lesők, a konkoly hintők.

Nem magunkert aggodunk. Nem a ma-
gunk kerületéért emeljük föl aggódo szavunkat.
Minket szívünknel ért, de pancelé védet-
ten a csapás; ereje, vihar edzett keblünkön
megtört; a mi ereinkben apáinknak a szá-
ba d s a g h a r c o s h a j d u k n a k vére
foly; mi nem csüggedtünk soha, nem egy
percze sem.

Mi a csabítás kigyó szavával szemben
tudunk süketek lenni; a tetszetős szavakba

— Józsi főtötte, az udvari művész.

Aranka (biggyes) tette e bájos, csücsöri
ajkacskaikat:

— No, hiszen ilyet a felsőbb leányisko-
lai rajztanár is tud pikurálni.

Erzsike clsapadt e sertésre s nem tu-
dott szóhoz jutni. Aranka kegyetlenül folytatta:

— Az ilyen kep neve mázolás.

Pöszti érezte, hogy most vagy elájul, vagy
hajba kap a barátójével. De nem tette
egyiket sem; hanem hirtelen fölémalta a kezét
s diadalról ragyogó arccal mutatta meg az
egyik újját!

— Látod?

Aranka nem szólt semmit. Kicsinek, meg
törtnek, legyőzöttnek érezte magát attól a ka-
rikagyűrűtől, — amely ott fénylett az Őrzi-
ke ujján.

Erre nem volt elkészülve.

— Hat csakugyan? kérdezte félszóval,
nagy sokára és szinte szepegeve forgatta meg a
karikagyűrűt: nincs-e köve? Mert ha köve
volna, — csak akkorra is mint egy pontoc-
ka: azzal úgy verné le Pöszit mint egy
sziklával.

De hogy valamikép még se sülyedjen el
egészen, merészen szólt oda Őrzi-kehez.

— Epp az elébb volt nálam egy szép fia-
tal ember.

— Kicsoda?

A Báthy Bela. Doktor. Orvos. Birtokos,
nem országjáró.

Őrzsike fagyasztó mosolylyal nyilatko-
zott meg, s amint két első szót kimondotta ko-
molyan, szinte sajnálkozva folytatta:

— Ismerem, edes. Az a Báthy dr. nagyon
könyvelő ember...

Aranka megtamázódott, reszkető kezek-
kel és a szemét ki-zaradta, amikor Pöszti
mondotta:

Az a Báthy mindig szí esznöknek kuru-
zál. Nagyon könnyelmű ember. Nem lehet ra-
szimítani egy c-ppet sem.

öltöztetett csabítás, a konkolyhintés minket
pártunk egységének megtörésé-
re birni soha nem fog, mert a mi
hitvallásunk ez: **Erők az egység.**

A Hajdu föld nem alkalmos a konkoly-
hintésre. De aggodalommal, fölhaborodással
látjuk, hogy a közjogi ellenzék egyes ke-
rületeiben ennek az átkos sötét munkának, a
pártegység megbontására irányzott álnok tö-
rekvéseknek itt-ott máris sikere van. Látjuk,
hogy a konkolyhintók nyomán egyes kerü-
letekben **Mérnyl Adamok** teremnek.

Látjuk, hogy ez alattomos, sötét párttörő
munka, a csabítás — mely szépen csengő be-
hízélgő szavakkal, ámitással készíti elő választó
kerületeinkben a párt megosztást, a pártból kilépést, a pártnak tö-
redékekre osztását és assa sirját
ezzel a pártnak: erős próbára teszi kivétel
nélkül mindenütt pártunk tagjait; lát-
juk, tapasztaljuk, hogy ez orgyilkos, e demo-
ralizáló munka kormányzártal szemben fol-
tatott különben is rengeteg küzdelmünket meg-
késztet.

Ennek véget kell vetnünk, míg van időnk
a béke munkájára.

Nem mi mondjuk a gyakorlati bölcses-
ség szava mondja önöknek: **Nem szabad
a hirtel felvezeteni.**

A közjogi ellenzék álláspontja: az örök-
igazságok álláspontja. Ennek az igaz-
ságnak előbb vagy utóbb érvényesülni kell.

Nem vagyunk idealisták; tudjuk, hogy
ezen érvényesülésnek a napja, nem a hol-
napi nap.

Türelmesek vagyunk. Türelmellel tudjuk
elvárni az időnek teljességét.

De nem lehetünk türelmesek, de lelkünk
egész fölhaborodásával kell tiltakozó szavunkat
fölemelni, ha azt látjuk, hogy **önténykedésünk**
emel gátat az igazság diadala elé.

Fel kell emelni szavunkat a visszavonás
ellen, mert semmi sem bizonyosabb, minthogy
ha az általános képviselő vá-
lasztások előbb következnek be sem
hogy a bajnak köztünk utolsó gyökere is ki-
irtatnak: pártunk a választások harczából ki-
mondhatatlan veszteség és vereséggel fog ki-
kerülni, előre látható hogy pártunk törekvé-
seink megvalósulása évtizedekkel fog hátra
vettetni.

De van más nem kevésbé fontos oka is
fölszólalásunknak.

Törvényhozásunkra közelebről nagy fon-
tosságú föladat vár.

A kiegyezési törvényen alapuló, 10 éves
lejáratu szerződéses felelti tárgyalások egy
táborban kell hogy találják a közjogi ellen-
zék egészét, nemcsak azért mert hi-
szén pártunk alapállás foglalása e kiegyezés
megváltoztatására irányuló törekvésben találja
egyik legpregnansabb kifejezését, hanem azért
is mert megnehezdedt az idők járása felet-
tünk gazdaságunkban csaknem válsággal kell
küzdenünk ma, a mikor pedig isten általa el-
len nem panaszkodhatunk; válsággal kell kü-
zdenünk mert a kiegyezés folytán magunkra
vett terhek már már elviselhetetlenek. És mi,
bajunk orvoslásánál Önökre, a közjogi ellen-
zék hazafias működésére számítunk, — de
munkájuktól sikert hogyan várhatunk ha a
vállvetett, a szervezett együtt működésnek
mégcsak lehetőségét is kizárja a köztünk dúló
part vizsaly?

Es hogy helyzetünk meg elviselhetle-
nebb legyen, súlyos közterheink mellett kü-
zdenünk kell a gazdasági termény árak pangá-
sával, szenvedünk az árak következetes és két-
ségbeejtő hanyatlását.

Ennek kuforrása nem természetes. Mes-
terségek az árpanás okai, s elég ha ezek
közt első sorban a bérze és malmok speku-
lációjára, azután pedig ha a magyar gazda
közönség érdekeivel ellentétes vám szerződé-
sekre mutatunk rá.

Szavunk a válság szélén álló gazda kö-
zönség segély kiáltása, a midőn kérve kérjük
Önök től nyomorúságunk mestersegesen
felidézett okai eltavolításához és távol artá-
sához kitartó, — megengesztelést nem ösmerő
együttes munkálkodásukat.

Még csak egyet.

Magyarország mai közigazgatásáért távol
áll tőlünk rajongani.

Beteg az nagyon.

De alkotmányjogi nagy organizmusa be-
tegségének is oka nem természetes, mester-
séges ez is. Mesterségesen idézte elő az a
törvényalkotás mely az alkotmányos szabad
fejlődés helyébe a felelőség nélküli főispáni
mindenhatóságot, a virilismust, a szabadvá-
lasztást s általában az önkormányzatot minden
nyilvánulásában bélyöbe verő ezen egész mai
rendszert megteremtette.

A beteg önkormányzatot azon-
ban meggyógyítani és nem megölni kell.

Hazánk évezredet emez alkotmá-
nyos intézményének föloldozásával nem pec-
sételhetjük meg Hazánk évezredes fen-
állásának ünnepeit.

A nemzet alkotmányos jogaiból, azokból
a jogokból, melyek az államiság szimbólumait
teszik, vesztettünk már sokat.

A nagygyű, az erőssé nőtt ellenzéknek
feladata, hivatása, kötelessége: a to-
vábbi jogvesztést vállalat vállalhoz vetve
megakadályozni.

De nem folytatjuk tovább. Nem keresünk
okokat az egység szükségének kimutatásá-
ra. Kinek volna szüksége arra, hogy a napfé-
nyét okokkal bizonyítsuk előtte?

Kérő, figyelemzett szavunkat emeljük
csak újból föl az egység érdekében.

Tüzzük ki a békeség feher zászlóját.
Keressük meg a kiegyezésnek legjobb módját.
Tartsunk — ha kell — országos párt gyűlést.

Ne csak ajkainkon hordjuk nevét annak
a kilegnagyobb volt, véssük szívünk-
be s kövessük is **Kossuth** intését: **ne azt ke-
ressük, mi egymástól eltávolít, de a mi össze-
tart bennünket.** Kérjük föl, kérjük föl **Önök**
is azt, a ki az Ő véreből való vér: emelje kö-
zöttük magásra a testvéries megegyezé-
sés f-hér lobogóját.

Kelt a hajdu-böszörményi országgyűlési
képviselet választó kerület függetlenségi és
48-as partjának 1895. szeptember hó 8-ik nap-
ján H.-Böszörményben tartott közgyűléséből.

Kovacs Sándor
jegyző.

Id. Uzonyi Péter
elnök.

László főherceg †.

Budapest, szept. 9.

László főherceg megrendítő halála
mely esztalton részvételt keltett országzerte.
Szomorú lobogók fekete sora sötétíti el a fő-
város legelőkeltebb utcáit s általában az egész
gyász azokra a n-héz napokra emlékeztet,
mikor Rudolf trónörökösét és Kossuth Lajost
gyászolta a nemzet.

A résztvevők között első a király, a ki
megható rövidséggel pár szóban oly sokat
mondott. Es sorra jönnek fájdamuk kifejezé-
seivel az uralkodóház tagjai, előkéő nagy urak
varosok, testületek, egyes-k, a kiket mely ba-
natba ejtett az ifjú főherceg elhunytá.

Tegnap este elhelyezték a holttestet az
Erzsébet-korház kápolnájában felállított ra-
vatalra.

Kedden délután a kápolna előtti kert-
részen lesz a bezentelés, a melyen a család-
tagok, a meghívott vendégek, az elhunyt köz-
vetlen környezete és küldöttek lesznek jelen.

A holttestet még aznap éjjel az Entreprise ha-
fogatú díszkocsyan átszállítják a várbeli Zsig-
mond kápolnába.

A kápolnában harmadik ravatalra kerül
a ravatal.

Szerdán délelőtt a nagyközönség megte-
kintheti a ravatalt, de déltől kezdve a kápolnába
senkit nem eresztének.

A koporsót szerdán délután helyezik
el a kápolna kriptájába ismételt bezentelé-
s után.

A főudvarmestri hivatal ma megrendelte
azt a nagy vert rézkoporsót, a melybe a László
főherceg temetést magában rejtő alpauka
koporsó jön. A rézkoporsó méretét ma délre
vették föl s az ugyanolyan nagy lesz, mint Jó-
zsef és István nádorok koporsói. A nádor-csa-
lád tagjainak koporsójánál mindenütt van egy
ezüst urna, a melyben az ott pihenőknek a
szívét őrzik.

Ez az urna László főhercegnél hiányoz-
ni fog, mivel a főherceget tudvalevőleg nem
boncolták fel.

A szerdai temetés a lehető legegyszerűbb
lesz és a bezentelésnél csupán az udvari, pol-
gári és katonai méltóságok lesznek jelen, mi-
vel a szent Zsigmond-kápolna oly szűk, hogy
kétszáz embernél többet magába nem fogad-
hat. A bezentelés iránt ezután fog intézkedni
a főudvar-esteri hivatal, de valószínű, hogy a
gyászszertartást **Vaszary** **Kolos** bisoros herceg-
primás, vagy **Császka György** kalocsai érsek
végzi, a kinek **Steiner** és **Holabazy** püspökök
fognak segídekezni.

A bezentelés után királyi testőrök vi-
szik le a koporsót a sírboltba, a hol már kije-
ltek, hol fogja örök almat aludni az oly sze-
rencsétlen véget ért ifjú főherceg.

A király, a temetésre Budapestre jön,
még pedig az eddigi híres szerint kedden kora
reggel jönnek az uralkodó család tagjai is.

Tanügy.

Iskola megnyitó ünnepélyek. Ma
delelőtt kilencz ór. kor volt az ev. ref. fiúisko-
lában a tanévet megnyitó ünnepély. Isteni-
tisztelést után **Sass** Béla akadémiai igazgató
leddületes rektori székfoglaló beszédet tartott.
Holnap délelőtt 10 órakor a ev. ref. felsőbb
leányiskolában lesz megnyitó iskolai ünnepély.

Városi ügyek.

Debreczen anyakönyv vezetése
Perczel Dezső belügyminiszter leiratilag
értesítette a törvényhatóságot, hogy Debreczen
szabad királyi várost a nyiregyháza állami
anyakönyvi felügyelő hatóság területéből ki-
vonta. A törvényhatósághoz intézett leirat a
következő: Értesítem a törvényhatóságot, hogy
a nyiregyháza kerület állami anyakönyvi fel-
ügyelőjének hatóság területéből kivontam Deb-
reczen szabad kir. várost, valamint azou ren-
dezett tanácsú váro-okat, a melyekben a pol-
garmester az anyakönyvvezető. Együttal azon-
ban a felügyelő hatóság út-át-ítás 14 § a alap-
ján miniszteri biz. osi min. s gben megbíztam a
nevezett állami anyakönyv felügyelőt, hogy a
nevezett váro ok területére a felügyelő hatóság
a 10 § 4 §-ban jelzett teendők teljesítésé-
vel, Kelt Budapesten, 1895. évi szept. 4-én.

Perczel.

Irodalom és művészet.

Forgószelben. Ilyen cím alatt Déry
Gyula, a jönevű író egy kötet elbeszélést ad
ki. A Forgószelben című könyv — mely-
nek tartalma 10—12 elbeszélést lesz, körül-
belül ugyanennyi iven, — igen díszes kiállita-
ban, finom veim papírra nyomva, az őszszel
jelenik meg. A Forgószelben előfizetési ára
1 frl, mely őszszel Markovits és Garai könyv-
kiadó hiva alába Budapest Lázár-u. 13. sz.
küldendő. Gyűjtők minden 6 előfizető után egy
tiszteltpéldányt kapnak. A könyv bolti ára 1
frt 50 kr.

A Vasárnapi Ujság. szept. 8-iki
száma 30 keppel a a következő tartalommal
jelent meg: »László főherceg.« (A legutóbbi
evékből való arczképevel.) — »Dal fogytán.«
Költevény. Lévy Mihálytól. — »A hallei ár-
vaház.« — »A magyar nemzet történetének
írói.« (Két keppel és 14 arczképpel.) Regény-
tár: »Bacsy Jakab.« Elbeszélés a XVII. szá-
zadbeli magyar hajduvilágból. Irta Deli. (Dörre
Tivadar és Tury Gyula rajzával.) — »Egy or-
vos napójából.« Angol elbeszélés. — »Fran-
cziszország újabbkori történetéből.« (Keppel:
»Az orleansi hercegné és gyermekei a tör-
vényhozás termében.) — »Görk Karolyi Gábor.«
(Arzczképpel.) — »József főherceg kis-jenői
uradalmából.« (Keleti Gusztáv rajzával.) — »A
Mont Blanc-on.« Egy magyar utazó utijegyzetei
(Keppelkel az utazó saját fényképfelvételei
után.) — »A szedáni nap évfordulója.« (Kepek-
kel: 1. Bellevue kastély Szászán mellett; 2. A
fogyol Napoleon császár utazása a belga határ-
fele.) — Irodalom és művészet, Közintézetek
egyletek. Sakkjáték, képtalány, stb. rendezé-
si rovatok. — A Vasárnapi Ujság előfizési
ára negyedévre 2 forint, a »Politikai Ujdonsá-
gok-kal együtt 3 forint. — »Mogrendelhető a
Franklin-Arsulat kiadóhivatalában (Budapest
egyetem-utca 4. szám.) Ugyanitt megrendelhe-
tő a »Képes Neplap«, a legolcsóbb új-g a
magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 kr.

Színház.

A bérlét. Tiszai Dezső szinigazgató
ma szeptember 9-én Debreczenbe érkezett és
a berleteknek néve személyesen veszi fel a
jelentkezéseket. Bérléni tehát szeptember 10-től
kezdődőleg, a színházi pénztárnál lehet. A hi-
vatalos órákat delelőtt tíz órától, délután 1
óráig tartja a szinigazgató. Bérléni szeptem-
ber 20-ig lehet. A múlt évi bérlők jogait szeptem-
ber 20-ig tartja fenn a szinigazgató s azontul
ha a helyek megtartására néve nem lesznek
intézkedést, mások igényeit veszi figyelembe.

Jönnek. Két-három hét múlva itt lesz-
nek a szinészek s viz, hangos élet költözik Thalia
csarnokába. Tiszai szinigazgató már itt
van s gyűjti a berleteket.

Sport.

Alagi löversenyek. A löversenyek
törzspublikuma igen szép és érdekes versenyek-
ben gyonyörködött tegnap az alagi versenypá-
lyán. Meglepetésekben és balesetekben sem
volt hiány. A második versenyben Chorinsek
gróf lova: Du, az utolsó gátnál oly szerencsét-
lenül bukkott el, hogy teljesen összetört a
tartó katoná mintegy 80—100 méterre a
Nagyobb baj azonban az, hogy a
között oly súlyos betegek is
életükhöz keves a remény.

Czöllővészet. A szeptember 8-án
tartott lövészet alkalmával a legjobb mély-
lövessel **Fodor József** 4 koronát, legtöbb
körölövessel **Szűcs Karoly** 2 koronát
nyert.

Ujdonságok.

Kisasszony napján!

Kisasszony napja van.
Egy szürke nap, őszbehajló. A madár
nem húzódik már be a lombjerebbe, kiül a
napütött galyakra s ott berzenkedik, csicsereg,
amhez epen kedve van.

Vegigaladva egy-egy faoron, messziről
viszhangzik az embernek lépte, nebezen, kísér-
tetiesen. Atonre belát a sszababban a szem,
csöndes, zajtalan minden.

Vegigigyzik egy-egy föld felsőv itten-
ottan meg: ősi vetés nyílván. A buzaföldek
tarlón szalma áll kazlakban, százzámra van-
nak egybehordva a kispélelt kereszték. Aratás
után még neh meg-meg mászták a kapá-
gyerekek.

A kukorica-kocsányokat megtépázta a
nyár vihara, összereszéldöve hajolnak a a az
érett cső fölé.

Elcsöndestül a nádas, hol a nyári éjsza-
kákön örökösen zörgött a nád az éji tanyát
kere-ő szárnyasoktól. Egyik a másikat verte
föl rejtékéből s volt hubogás, rikoltozás, szárny-
csapkodás, úgy hogy az országuton végigha-
ló ember kezében összeszorult a bot, a fegyver.

A nyár megszokott kepe, a delibab el-
tűnt, ott, hol a felbő a földre ereszkedik, ho-
malys szürkeség fekszi meg a tájat.

A learatott kalásztenger közül a fölzarvát
fürj a száraz tarlón rakdossa össze a székta-
száit fészket, totlatlan fiókjának teletem cső-
rendőre. — Azzal mulatatta
az utcán kapja inas-gyereket-
Egy F a z e k a s András nevű
egy arczul ütött, hogy annak ora-
nal elindult a vér. Beszalították

Uj regényünk. Erdő
regény közlését kezdjük ma
munkban. A regény címe:
Szoszthén története, ma
fordulatokban gazdag s mese-
végig lebilincselő.

A »Szoszthén
törtéte« Gáspár Imre, a jó
a »Debreczen« számár
Uj regényünkre föl hívju
figyelmét.

Magyar miniszterek.
Festetics Andor gróf fölmű-
viszter legyarmat dében Bécsbe
delutan folyamán hosszabb ideig
lühovszki Agenor gróf közös kül-
rel. Dániel Ernő kereskedelemügyi
este Bécsből visszatért Budapestre.

A széki mandátum.
lasztókerület polgárai, Vörös La-
demlegyi államtitkárnak ajánlót
löléséget, amelyet az el is fogadott
ma este Besznye Ferenc orszá-
viselő társaságában már el is
hgy elmondja programbeszédét.

**Szeless Adorján a D
hez.** A Hentzi szobor hírneves
Szeless Adorján ma le-
Londonból lapunk felelős szerkes-
evekkel ezelőtt intim baráti viszor-
less Adorján ígéretet tesz
nagyérdűk cikkeikkel keresi föl a
zelebb. Jelenleg Londonban tartó-
nan pár hét múlva Irlandot, Sko-
diát és Belgiumt keresi föl.

A hadgyakorlatok.
31-ik hadó-zsaly, mely most Szé-
állomások, a lovasberényi hegye-
kivül farszító gyakorlatot tartot-
latra Windischgrätz Lajos he-
pesti hadtestparancsnok Székesé-
zett. — A csapatok reggel 4 ór-
el állomáshelyéről és az egyik el-
Lovasberényig ment, mely ut 22

A támasz innen kezdődött. A
felől támadó csapatok a 44. és 5
rény felől jövő dandár pedig a
ezredből a 24. sz. vadászszázalón-
nyak zászlóaljából állt. Az útköz-
rasztó hegyi utak, nagy forróság,
az álmatlanság miatt körülb-
dőltek ki a gyakorlat után.
szávonulás alkalmával 80 ember
A betegek leinkább tartalékosok,
tartozó katoná mintegy 80—100
Nagyobb baj azonban az, hogy a
között oly súlyos betegek is
életükhöz keves a remény.

Asz erdő halottja. A bu-
ben holtan talált Fischer József
teri titkár felboncolták Budake-
vosok véleménye szerint nagyon
hogy a miniszteri titkár gyilkos-
lett, Ellenben több körümeny-
hogy önkézevel vetett véget életé-
rosban azt is beszélki, hogy ama-
alozta Fischer, kinek más ve-
sok adóssága volt. A boncoló or-
tatalák, hogy Fischer szívelzár-
veseszugorodásban szenvedett s ig-
éges, hogy gyógyíthatatlan bet-
ment a halálba. Az öngyilkosság
után majdnem kétségtelen, bűntel-
lehet. A pestvidéki törvényszék
folytatja a vizsgálatot.

Ügynökök
 a törvényes engedélyezett sorsjegyek rész-
 letfizetés melletti eladására (az 1888. XXXI. t.
 cz. értelmében) igen kedvező feltételek alatt
 alkalmaztatnak.
Fővárosi váltó-üzletársaság.
Adler és Tsa Budapest.
 (306.) a

388/1895. V.

Árverési hirdetmény.

A derecskei kir. járásbíró-ságnak 2507/895. P. számu végzése folytán közhírré tetetik, miszerint Sámmer és Deutsch béci ker. czég részére Somossy István derecskei lakostól 418 frt 73 kr tőke, ennek 1895. április hó 1-től számított 6%-os kamatai, eddig bíróság megállapított 35 frt 65 kr költség és a felmerülő költések erejéig 1895. évi július hó 9-ik napján bíróság lefoglalt és 600 frt krra becsült egy grászkoosiból álló ingóságok 1895. évi szeptember 13-ik napján délelőtt 8 óraker kezdetet veendő és Derecskén alperes lakásán megtartandó nyilvános bírói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fog-nak adatni.
 Kelt Derecskén, 1895. évi augusztus hó 26-án.

Oláh Géza
 kir. bírói végrehajtó.

(382)

Társasági megbízásokat
 szívesen és lelkiismeretesen eszközölök
 I. István Miksa
 bank- és értékpapír üzletkötő
 Váci utca 44.
 Tel. 1070.
 Árad. Győr, Pozsony, Szeged, Sz. Póhárak, Szombathely,
 Szabadka, Temešvár telephely-állomásról az érkezőkötők
 telefonon utján direkt irrodámban fordulhatnak, hol napon-
 kint 10-6 óráig az árfolyamok állása iránt felvilágosítást
 díjtanul nyerve lehetnek. **Telephely-szám 1070.**

(277.)

6852/1895.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részé-
 ről közhírré tetetik, miszerint több rendbeli
 faraktári helyek és földek a város-háza nagy-
 tanács-terében f. év szeptember hó 18-ik nap-
 ján délelőtt 9 óraker, nyilvános árverésen ha-
 szonbérbe fognak adatni u. m.:

1. Az I., II., III., IV. és V-ik sz. és a sertés vásártérre vezető ut jobb oldalán fekvő faraktári helyek;
2. a varad-utcai temető háta mege-tti homok-hordásos földek f. evi okt. 1-től hat évre;
3. a Holcsi Arnold féle 2 és 2692/1000 osztályozott hold újosztású föld; és
4. a Péterfia utcai 681. számu ház 2 hold és 266 □ öl onodó föld.

Az árverési feltételek a számvevőhiva-talnal megtekinthetők,
 Miről az árverelni óhajók azzal értesít-
 tetnek, hogy a kikiáltási árak 10%-át báná-
 pénzül az árvereltető bizottság kezéhez kész-
 pénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1895. szept. 2.

(376.) **A városi Tanács.**

208.

Az „István“ gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK
ÁRJEJYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Készpénzfizetés mellett, szakkal együtt:

A Asztali dara nagyszemű	100 kthó	12.80
B Szinte " aproszemű		12.40
C Királyliszt		12.40
1. Lángliszt kivonat		11.60
2. Elsőrendű zsemlye liszt		11.-
3. Zsemlye liszt		10.40
4. Elsőrendű kenyér liszt		10.-
5. Közép kenyér liszt		9.60
6. Kenyér liszt		9.20
7. Barna kenyér liszt		7.80
8. Takarmány liszt		6.20
11. Fipom korpa szakkal		4.-
11. " szák nélkül		3.80
12. Durva korpa szakkal		3.80
12. " szák nélkül		3.60
12. Csirke buza szák nélkül		3.60

A zsákok súlytartalma, teljslyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0-6 számig 85 kilogramm.
 7. és 8. szám 70
 11. és 12. szám 50

Debreczen, 1895. aug. 27. (293.)

Van

utánzott „TOKAJI COGNAC“. Ezek ugyan nagyon olcsók, de ép oly rosszak és így még a legkisebb összeget sem érik meg. Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

- 1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL származnak,

- 2) ezen **TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL** nincsenek ellátva

BEJEGYZETT AZ ELSŐ TOKAJI VEDJEGYE COGNAC GYÁRNAK

328

Valódi csakis
Tokaji cognac Tokaj város czimerével

ELŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL, TOKAJBAN
 a mely 1893/94. évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja
725,130 liter bort használt fel.
 A fenti eredeti Tokaji Cognac

Kapható: Csanak József, Felegyházy János, Geréby Fülöp, Ganofszy Alajos, Kontsek Géza, Kovács Mihály, Kondor M. és Fia, Lendbauer Kál-mán, Molnár Lajos, Rickl József Zelmós, Radetzky József, Raics Gyula, Roth Antal, Tóth Béla urak üzletében.

Előfizetési árak:

helyben, vagy postán küldve:	
Egész évre	10 frt - kr
Félévre	5 " - "
Negyedévre	2 " 50 "
Egy órára	1 " - "

Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden köz-
 emény a szerkesztőség (Főter 1828.sz.)
 bérmentre küldendő.

Előfizethető helyben:
 Felegdi K. Lajos könyvtárakadémiában
 és a kiskönyvtárakban (Főter 1828. sz.
 alatt.)

Bánffy Dezső beszám

Debreczen

Méltóztattak olvasni a teg-
 rosi lapokat?
 A fővárosi lapok azt in-
 Bánffy Dezső miniszterelnök
 tól előtt beszámolót tart.
 Rettenetes érdeklődéssel
 a szilágy-somlyói beszámoló
 mindenesetre nagy meglepet-
 előkelő miniszterelnöki enunciació
 tól világra.
 Bánffy Dezső enunciaciói
 a munka embere s a hoss-
 menti pihenőben elfogyasztott
 hét böfistököt, huszonhárom
 s tizennyolcz doboz szardiniát.
 Bánffy Dezső enunciaciói
 a legutóbbi országgyűlési czik-
 zott hét kilót, egyébként rész-
 képviselőház ülésein is. Besz-
 igen beszélt, mert a háznak
 alkalkalma a derűs pillanatokk-
 gyan is.
 Ha igazat akar mondan-
 Dezső, akkor ezeket mondja el.
 Ha föllenteni akar, úgy m-
 re más mederben szólamlík-
 egész beszámoló.
 Annyi azonban bizonyos, h-
 fy Dezsővel tisztában vannak
 választói is.
 Tudja mindenki, hogy a
 elnök ur szekererudja kifele-
 obsit mielőbb beköve/kezik.
 Egy haldokló ember száma-
 gödése az, melyet Bánffy Dezs-
 világ színe előtt produkál.
 A szilágy-somlyói beszám-
 leplezése lehet a közeli válság-
 nak, melyekről azonban a kríz-
 táig az országnak tudni nem s-
 Nem szabad tudni, de s-

A „DEBRECZEN“ TARC

A Marovingek.
 Irta: Tömörkény István

A Maroving-királyok tudvale-
 rossz népek voltak, a kik a történel-
 szerint is sok bajt csináltak annak
 földön. — Csuf, harcoss publikum e-
 rettenetes csatákat csinált végig s a
 kézikönyv visszajelentésének minde-
 ben gázol, jambor polgárok véreb-
 bor polgárok, kik arra való, hogy
 vassal keresztül szurassák magukat,
 akkor is.
 Egyébként lehet, hogy nem is-
 gok voltak ezek a királyok, lehet,
 is királyok voltak, annyi azonban
 hogy Ilonka kisasszony, a ki már há-
 felsőbb leány, a Marovingekről kiké-
 egy bájos pruláson kívül egyébké-
 delkezett. Valóban érthetetlen, hogy
 tak voltak e hitvány Marovingek,
 s miért okoznak most, annyi száza-
 leges elpusztulásuk után még mind-
 egyes kisasszonyoknak. Utalatos
 mely csak azért él, hogy a halála
 szeljenek róla az emberek, ez állat-
 őtözött középkori csavargókról, a
 napon is szekundát eredmény-ziek.
 Mert a dolog úgy áll, hogy Ilon-
 szerint csak zavartan nézeget ki az
 tavaszi fellegek közé s egyáltalán n-
 szelni e szerencsétlen királyokról.
 mény természetesen egy komoly,
 négyes, a melyet a »nagyága« biz-
 vigyázattal jegyez bele a könyvébe.
 Mióta a hatosok és ötösök el-
 négyes a diákvilágban a legzomoru-
 rus. Ez a megfordított szék, belerá-
 darab papírba, rettenetesen elkéser-
 sziveket. Legjobb volna, ha nem tu-
 emberek csak háromig olvasni.
 Hát ez mindenesetre szomor-
 Ilonka égő arczal ül le és szeret-
 Tudni kell, hogy Ilonka igen szorga-
 a ki mindenféle tantárgyakban jár-

„DEBRECZEN“ NYOMDÁJA
 (FŐTER 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
 teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
 ügyvédi és községi nyomtatványokat.
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:
 Gyászjelentéseket, bái- és lakodalmi meghívokat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCRENDEKET és ÉTLAPOKAT.
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a
„DEBRECZEN“,
 és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ“ is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki
 közönség szíves pártfogásába.

Izléses kiállítás!
 Jutányos árak!

Hirdetések a »DEBRECZEN« czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
 bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
 MINDENMÉ KÖRLEVELEKET és ÁRJEJYZÉKEKET.
 Vidék megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓÍRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással
jutányos árakon.
 Birósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.